

etela farkašová

medzi
záhradou
a básňou

Verše © Etela Farkašová 2013

Ilustrácie © Květoslava Fulierová 2013

Copyright © Vydavateľstvo PRO Banská Bystrica

Vydanie prvé, 2013

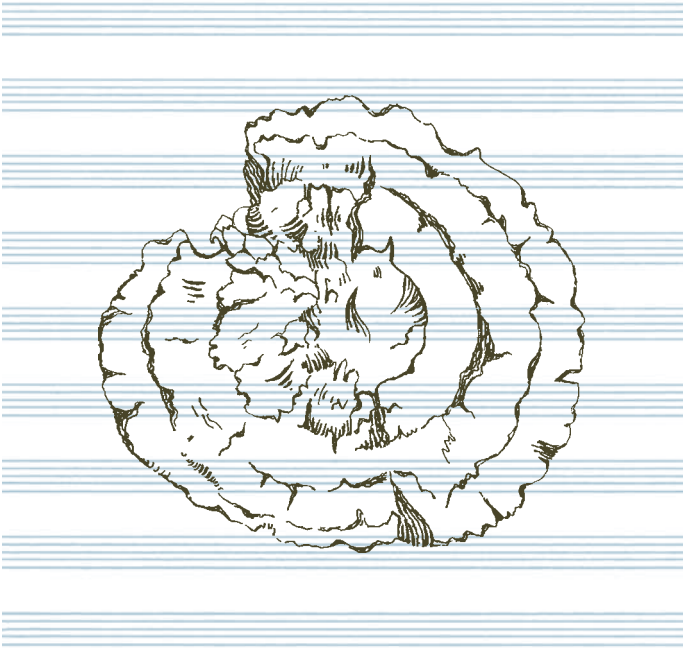
ISBN 978-80-89057-41-2

etela farkašová

medzi
záhradou
a básňou

ilustrácie
květoslava fulierová

záhrada, celkom obyčajná

ani nie tak v rozhovoroch...

... priveľa som už o nej popísala
(ale akoby mi aj ona sama
potíšku chcela vklázať do textov)

zmáha ma chvíľami obava,
či naša predtextová záhrada
obstojí pred priateľmi a známymi,
ktorí sem vkročia po prvý raz
a ja v ich očiach prečítam sklamanie,
že toto jazierko,
tento oblúk starej hrušky
ovinutej až po najvrchnejšie konáre
dravým, nenásytným brečtanom,
záhon rozkvitnutých georgín
... a tento výhľad,
o ktorom som tiež už toľkokrát...

... že to všetko je iba celkom malé,
nevýrazné, celkom obyčajné
a keď sa to prísne vezme, aj nehodné
(tejto alebo akejkolvek inej) básne

sen rovnobežných priamok

mohla by som hovoriť aj o niekom z nás,
radšej však ostávam len pri priestore,
v ktorom sa navrstvujú rovnobežné priamky
akoby bezcieľne rozbehnuté,
napnuté medzi dvoma nekonečnami,
hľadajúce možnosť úniku
z vlastnej podstaty

ale neúprosnosť geometrie,
nemennosť axióm
a rovnaká nemennosť príbehu,
ktorý by sa chcel aj po tisícročiach
(navzdor prísnemu Euklidovi)
vychýliť z predurčenej dráhy

... ostáva iba sen:
prekonať osamelosť
aspoň v jednom bode-priesečníku,
alebo aspoň na okamih
dozrieť napríklad do kružnice

uprostred pláne

ako len nemáš rada
predstavu hraníc
vytýčených cudzou rukou
(nech by sa týkali akejkoľvek veci)

skľučuje ťa spútanie
exaktnosťou zvonka prisúdených súradníc

občas si predstavuješ šíre snežné pláne,
takmer nekonečné

a seba...
ako malý chvejúci sa bod
uprostred bielej bezčasovosti

váza

z unavených prstov sa mi dnes
nečakane vyšmykla váza,
ktorá má tak trochu zvláštnu históriu,
dalo by sa povedať:
súčasť nášho rodinného príbehu...
kedysi dávno ju vyhral otec,
majster stolnotenisových turnajov
(netušil, že raz bude pre neho bolestnou úlohou
urobiť jeden jediný krok)

najradšej v nej mával ruže,
presnejšie: jednu ružu sýtožltej farby,
nádherne ladila s maľbami
na vzácnom čínskom porceláne...
sťahovala sa spolu s nami,
z jednej okrajovej časti mesta
do jeho druhej, tiež periférnej časti

prvá puklina pret'ala jej zaoblené telo
deň pred otcovým odchodom,
sobota, pár minút pred poludním,
ešte si stihol sadnúť do kresla
so vzorkovaným pot'ahom,
záchranka prišla okamžite,
aj tak už bolo všetko márne...

premeriavať dni napísaným

... možno únik pred tým, čo je,
možno nezvládnuteľná túžba
po niečom vzácnom,
k čomu sa nikdy nepresiahneš,
čoho by si sa inak ani letmo nedotkla...

a možno... len ďalšia zbytočnosť
vo svete plnom zbytočností

El Plus

www.pro.sk

ISBN 978-80-89057-41-2

9|788089|057412